

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 583

din 01 Iulie 2010

Cu nota nr.7669/1154/DRUO/18118/ST/2010, Direcția resurse umane și organizare – Serviciul resurse umane pentru instanțele judecătorești a supus dezbaterii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii contestațiile formulate de doamnele Pascu Cristina, Ungureanu Monica Eugenia și Popescu (fostă Jecu) Oana Cristina, magistrați asistenți la Înalta Curte de Casație și Justiție, împotriva Hotărârilor nr. 396, 397 și 398/2010 ale Secției pentru judecători, toate contestațiile având, în fapt, ca obiect, recunoașterea gradului profesional de judecător de curte de apel.

În motivarea contestațiilor, s-a învederat că cererile inițiale, de recunoaștere a gradului profesional de judecător de curte de apel, au fost soluționate de un organ incompetent, respectiv, de Secția pentru judecători, în condițiile în care nu era vorba despre numirea sau promovarea magistraților asistenți, în temeiul art.43 din Legea nr.317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ci despre recunoașterea gradului de judecător de curte de apel și implicit, recunoașterea calității de judecător.

Pe fond, contestatoarele au apreciat că hotărârile Secției pentru judecători sunt netemeinice și nelegale pentru următoarele considerente: chiar dacă numirea în funcția de magistrat asistent s-a făcut sub imperiul Legii nr. 303/2004, noua lege conținea

dispoziții similare cu cele ale Legii nr.56/1993, în sensul că magistrații asistenți fac parte din corpul magistraților și se bucură de stabilitate și, de asemenea, condițiile generale de numire în funcție erau cele prevăzute pentru funcția de magistrat (art.65 alin.1 și 3 din forma inițială); aceste dispoziții legale își găsesc reflectarea în actuala reglementare a dispozițiilor art.66 alin.4, potrivit cărora anumite dispoziții ale acestei legi se aplică în mod corespunzător și magistraților asistenți iar faptul că Legea nr.303/2004 nu face referire la statutul magistraților asistenți, nu înseamnă că aceștia nu fac parte din corpul magistraților. Mai mult, au arătat că jurisprudența instanței europene a reținut posibilitatea prevalării de un drept dobândit, dacă faptul generator al acestuia s-a făcut sub imperiul unui statut anterior; în același sens, se invocă principiul încrederii legitime, al egalității în drepturi și al prevalenței normelor internaționale potrivit art.20 alin.2 din Constituția României.

Analizând contestațiile formulate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

În ceea ce privește motivul de necompetență invocat, respectiv, soluționarea cererilor de către Secția pentru judecători, Plenul consideră că acesta nu mai poate fi pus în discuție atât timp cât, urmare a Deciziei nr.192/2010 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția contencios administrativ și fiscal, au fost admise recursurile formulate împotriva Hotărârii nr.105/2009 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, prin care s-au soluționat cererile unor magistrați asistenți de recunoaștere a gradului profesional de judecător de curte de apel și s-a dispus anularea acestei hotărâri, reținându-se că a fost pronunțată cu nerespectarea prevederilor art.43 din Legea 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora numirea și evoluția profesională a magistraților asistenți este de competența Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

Pe fond, Plenul reține că la soluționarea acestor cereri Secția pentru judecători a avut în vedere considerentele Hotărârii nr.105/2009 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii în sensul că, în esență, magistrații puteau beneficia doar salarizarea unui judecător de curte de apel, deci de efectele gradului profesional de judecător de curte de apel, fără a dobândi însuși acest grad profesional, indiferent de forma Legii nr.56/1993 a Curții Supreme de Justiție, în vigoare la momentul numirii.

Mai mult, în cazul solicitantelor, s-a reținut că acestea au fost numite sub imperiul Legii nr.303/2004 care a abrogat Legea nr.56/1993, iar noua lege nu mai cuprindea dispozițiile invocate, referitoare la gradul și salarizarea magistraților asistenți, situație în care Secția a apreciat că cererile acestora sunt vădit netemeinice.

În acest context, Plenul apreciază că nu sunt pertinente argumentele solicitantelor în sensul că Legea nr.303/2004, în forma inițială, cuprindea dispoziții de genul celor prevăzute de Legea nr.56/1993, referitoare la apartenența magistraților asistenți la corpul magistraților, mai ales că doamna Pascu Cristina a fost numită în funcția de magistrat asistent la data de 05.11.2007, iar doamnele Ungureanu Monica Eugenia și Popescu Oana Cristina la data de 20.11.2006, deci sub incidența Legii nr.303/2004 în forma republicată.

Pentru considerentele expuse, apreciind ca legale și temeinice Hotărârile nr.396, 397 și 398/2010 ale Secției pentru Judecători, în temeiul dispozițiilor art.36 alin.2 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii urmează să respingă contestațiile formulate de către doamnele Pascu Cristina, Ungureanu Monica Eugenia și Popescu (fostă Jecu) Oana Cristina, magistrați asistenți la Înalta Curte de Casație și Justiție; prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți;

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 – Respingerea contestațiilor formulate de către doamnele Pascu Cristina, Ungureanu Monica Eugenia și Popescu (fostă Jecu) Oana Cristina, magistrați asistenți la Înalta Curte de Casație și Justiție, împotriva Hotărârilor nr.396, 397 și 398/2010 ale Secției pentru judecători ale Consiliului Superior al Magistraturii, ca neîntemeiate.

Art.2 – Prezenta Hotărâre nr. 583/01.07.2010 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii se comunică Direcției resurse umane și organizare, în vederea punerii în aplicare.

Data în București, la data de 01 Iulie 2010

Președinte,
Judecător Florin BEJINARU

